Ο.Λ.Μ.Ε.
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα,15/02/07

Π ρος
-το Προεδρείο της Βουλής
-τους κ.κ. Βουλευτές

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Κύριοι και Κυρίες Βουλευτές,

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ κρίνει αναγκαίο να σας ενημερώσει για τις θέσεις των εκπαιδευτικών της Β/θμιας Εκπαίδευσης επί των σημαντικότερων άρθρων των οποίων προτείνεται η αναθεώρηση:

Το **άρθρο 16 του Συντάγματος και η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.**

Πάγια θέση του κλάδου μας, όπως και γενικότερα του εκπαιδευτικού του ινήματος, ήταν και παραμένει *η διαφύλαξη του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης* σε όλα τα επίπεδα, από το πρωτοβάθμιο ως το τριτοβάθμιο. Η θέση μας αυτή βρίσκεται σε αρμονία με την ευρύτερη λαϊκή απαίτηση για αναβαθμισμένη δημόσια δωρεάν παιδεία και για διασφάλιση των ίσων ευκαιριών στη μόρφωση των παιδιών και των νέων.

Όσο και αν θεωρείται αυτονόητο, τονίζουμε ότι η παιδεία είναι κοινωνικό αγαθό γιατί συμφέρει και την κοινωνία συνολικά, από κάθε άποψη, να παρέχεται ανεξάρτητα από τις οικονομικές δυνατότητες κάθε πολίτη, με στόχο την αξιοποίηση των ικανοτήτων όλων των μελών της. Μια τέτοια αντίληψη είναι και κοινωνικά δίκαιη και δημοκρατική.

Η θέση μας είναι ότι η εκπαίδευση δεν μπορεί να εξαρτάται, οικονομικά ή με άλλους τρόπους, από τη βούληση και τις επιδιώξεις της αγοράς. Ο ρόλος του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού ιδρύματος είναι πολυδιάστατος και πολυσήμαντος, και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να του ανατίθεται ο ρόλος της υποστήριξης των οικονομικών επιδιώξεων των επιχειρήσεων. Σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, το Πανεπιστήμιο ακυρώνει ουσιαστικά την αποστολή του, που είναι να αποτελεί ζώσα συνείδηση της σύγχρονης κοινωνίας και παράγοντα συνολικής και ολόπλευρης ανάπτυξης της κοινωνίας σε όλες τις εκφάνσεις του πολιτισμού. Οι δραστηριότητές του περιορίζονται σε ένα μικρό φάσμα τους, αυτό που ενδιαφέρει τον επιχειρηματικό κόσμο.

Η κυβερνητική πρόταση για ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων διαπνέεται από μια αντίληψη που *αντιμετωπίζει την πανεπιστημιακή εκπαίδευση ως αγορά εκπαιδευτικών υπηρεσιών*. Μια παρόμοια αντίληψη, άλλωστε, προωθεί συστηματικά και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, με τη συμφωνία GATS.

Αν γίνει αποδεκτή αυτή η αντίληψη, ανατρέπονται συνολικά οι αρχές και οι αξίες πάνω στις οποίες στηρίχθηκε το πανεπιστήμιο στη νεότερη ιστορία μας ως ανεξάρτητος και αυτοδιοίκητος θεσμός που προάγει την έρευνα, τη διδασκαλία και την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και του στοχασμού. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση οδηγείται στην ασφυκτική πρόσδεσή της στις επιδιώξεις της οικονομικής ολιγαρχίας. Τυχόν εφαρμογή αυτών των εξαγγελιών θα οδηγήσει στο να βαφτίζονται «πανεπιστήμια» οι κάθε λογής εμπορικές επιχειρήσεις που αυτοπροσδιορίζονται ως «κολέγια». Αυτή η προοπτική δεν μπορεί παρά να μας βρίσκει ριζικά αντίθετους.

Η πιο σημαντική όμως ανατροπή και επιδίωξη αφορά την ίδια την δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, τις λειτουργίες και τον προσανατολισμό της. Με μοχλό την, κατοχυρωμένη και συνταγματικά, ενιαία αξιολόγηση με βάση τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της αγοράς, τ**α ιδιωτικά Πανεπιστήμια θα γίνουν ο καταλύτης για την επιχειρηματική άλωση και την υποταγή των δημόσιων πανεπιστημίων στα άμεσα συμφέροντα και την κερδοφορία του κεφαλαίου.** Πρωτίστως όμως αυτό που συμπυκνώνει η αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι η ριζική αμφισβήτηση της μόρφωσης ως καθολικού κοινωνικού δικαιώματος με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά και σε όλες τις βαθμίδες.

Το κεντρικό νεοφιλελεύθερο δόγμα, που εμπνέει και την παρούσα συνταγματική αναθεώρηση, δομείται άλλωστε πάνω στην αντίληψη ότι δεν μπορεί να υφίστανται πλέον κοινωνικά δικαιώματα παρά μόνον ατομικές δυνατότητες, που αναδεικνύονται μέσα από τις λειτουργίες της αγοράς.

Για το εκπαιδευτικό κίνημα είναι σαφές ότι ο δημόσιος χαρακτήρας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διασφαλίζει και την ποιότητά της. Πραγματικά, η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην συντριπτική πλειονότητα των σχολών και τμημάτων της δεν μπορεί να λειτουργήσει αλλιώς. Τα ιδιωτικά κεφάλαια κατευθύνονται, όπως δείχνει και η πράξη, μόνο σε πολύ χαμηλού κόστους λειτουργίας τμήματα, που δεν χρειάζονται δαπανηρές πάγιες εγκαταστάσεις, εργαστήρια και κλινικές, με περιορισμένες παντοιοτρόπως τις δαπάνες τους. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν έχουν αναπτυχθεί ιδιωτικά πανεπιστήμια με την «επιχειρηματική» έννοια και σε άλλες χώρες, με ελάχιστες, ίσως, εξαιρέσεις.
Στην ουσία, η επιχειρούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος θα οδηγήσει σε μετάθεση ενός μέρους του κόστους σπουδών, με τη μορφή διδάκτρων, για μια μερίδα νέων στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Θα συμβάλει, επίσης, σε νομιμοποίηση της υπάρχουσας παρανομίας υπό την πίεση ορισμένων οδηγιών της Ε.Ε. και σε εκπτώσεις στην ποιότητα των σπουδών. Θα ενισχύσει, τέλος, φαινόμενα χρηματισμού και εμπορίας των τίτλων σπουδών, όπως συμβαίνει και στην ιδιωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή σε άλλους τομείς της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Σε ό,τι αφορά, τέλος, την προσδοκία για μείωση της φοιτητικής μετανάστευσης, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα περιοριστεί σε σημαντικό βαθμό. Μεγάλο μέρος όσων επιλέγουν σπουδές στο εξωτερικό σε ιατρικές ή πολυτεχνικές κατευθύνσεις, σε θετικές επιστήμες, γεωπονικές κ.λπ. ή λόγω του θεωρούμενου υψηλού επιπέδου κάποιων συγκεκριμένων τμημάτων ξένων πανεπιστημίων, το πιο πιθανό είναι ότι θα συνεχίσουν να το κάνουν και στο μέλλον. Ούτε είναι επίσης αντιληπτό πώς θα επιδράσει ο ανταγωνισμός των ιδιωτικών τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με τα δημόσια στην αναβάθμιση της ανώτατης παιδείας στη χώρα μας.

Η απάντηση στο πρόβλημα της φοιτητικής μετανάστευσης δεν είναι η ελεύθερη ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων αλλά η διεύρυνση της δημόσιας ανώτατης

εκπαίδευσης, κάτι που, άλλωστε, αποτελεί διεθνή τάση. Η αναβάθμιση της ποιότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξαρτάται από τους επαρκείς πόρους, την ανάπτυξη της έρευνας, τα προγράμματα σπουδών και όχι από τη μεταβίβαση μέρους των δαπανών στους σπουδαστές.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι δεν έχει ανάγκη σήμερα η ελληνική εκπαίδευση, και τα πανεπιστήμιά μας, από στροφή προς την ιδιωτική παιδεία και υποταγή της στις κερδοσκοπικές διαθέσεις των αγορών. Αυτό που χρειάζεται επιτακτικά είναι η *αφειδώλευτη στήριξη και η ουσιαστική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και στις μορφωτικές αναζητήσεις των νέων της.*

Όσο οι δαπάνες για την εκπαίδευση βρίσκονται στα κατώτατα επίπεδα ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα στεγάζονται σε ακατάλληλα και επικίνδυνα κτίρια, όσο οι λειτουργοί της παιδείας αντιμετωπίζονται ως παρίες από το ελληνικό κράτος, όσο οι εργασιακές σχέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως και στα άλλα επίπεδα της εκπαίδευσης, γίνονται ολοένα και πιο ελαστικές και επισφαλείς, το μέλλον της ελληνικής εκπαίδευσης και της ελληνικής κοινωνίας θα γίνεται πιο δυσοίωνο.

Οφείλουμε στο σημείο αυτό να επισημαίνουμε ότι η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος εντάσσεται σε μια ευρύτερη πολιτική που προωθεί την ιδιωτικοποίηση στην Εκπαίδευση.

Ας σταθούμε στις αλλαγές στην τεχνική – επαγγελματική εκπαίδευση και τη μεταλυκειακή κατάρτιση που έγιναν πρόσφατα:

- Για την απόκτηση επαγγελματικού πτυχίου επιπέδου γ, που μέχρι τώρα το χορηγούσε ο Β΄ κύκλος των ΤΕΕ, με τη νέα οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτείται ένα έτος μεταδευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Αυτό το έτος η κυβέρνηση αρνήθηκε να το ενσωματώσει στο δημόσιο σχολείο ως Μεταλυκειακό Έτος Ειδίκευσης και θα το αναθέσει στα ΙΕΚ, τα ΚΕΚ και άλλους ποικιλώνυμους φορείς κατάρτισης, σε ένα χώρο όπου ο ιδιωτικός τομέας ανθεί ιδιαίτερα.
- Με το νέο νόμο για τα ΕΠΑΛ απαγορεύεται για πρώτη φορά οι απόφοιτοι των Γενικών Λυκείων να εγγραφούν στα Επαγγελματικά Λύκεια για απόκτηση ειδικότητας και ωθούνται, αν δεν συνεχίζουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προς τα ΙΕΚ.
- Στα ΙΕΚ, στα ΚΕΚ και σε ποικιλώνυμα κολέγια κ.λπ. ωθούνται τέλος και οι δεκάδες χιλιάδες απόφοιτοι που αποκλείονται από την τριτοβάθμια εκπαίδευση μετά τη θεσμοθέτηση της βάσης του «10», μέτρο με το οποίο η εκάστοτε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας θα περιορίζει κατά βούληση τον αριθμό των εισακτέων σε ΑΕΙ-ΑΤΕΙ με συνεπακόλουθη την αύξηση της «πελατείας» των ιδιωτών, όπως έγινε από την πρώτη χρονιά της εφαρμογής του μέτρου.
- Με νομοσχέδιο που εξαγγέλθηκε ήδη θα δοθεί η δυνατότητα σε αποφοίτους ΙΕΚ να εισάγονται σε ΑΕΙ-ΑΤΕΙ με σύστημα πιστωτικών μονάδων. Μέτρο που θα τονώσει την αγορά κυρίως των ιδιωτικών ΙΕΚ μιας και θα γίνουν πλέον «ελκυστικότερα» για τους χιλιάδες αποφοίτους που μένουν εκτός των πυλών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μη έχοντας άλλες εκπαιδευτικές διεξόδους.

Στο ζοφερό αυτό τοπίο που δημιουργείται στη μεταλυκειακή εκπαίδευση έρχεται η πρόταση για τροποποίηση του άρθρου 16 του συντάγματος να δώσει τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών «Πανεπιστημίων». Ουσιαστικά, θα αναβαπτιστούν τα ποικιλώνυμα

κολέγια σε σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικά τα δημοσιεύματα πως διάφοροι επιχειρηματικοί κύκλοι προετοιμάζονται για την ίδρυση ιδιωτικών ανώτατων σχολών με μοναδικό στόχο το κέρδος, που θα επιβαρύνει βέβαια τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος καταλαβαίνει πως αυτό που κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση αποκαλούν «ιδιωτικά μη κερδοσκοπικά ιδρύματα» είναι στην ουσία «κερδοσκοπικά μη πανεπιστημιακά ιδρύματα». Γιατί, βέβαια, όταν ο στόχος είναι το κέρδος, δεν μπορούμε να συζητάμε για ακαδημαϊκή ελευθερία ούτε για επιστημονική έρευνα μακριά από σκοπιμότητες. Η ίδρυση ιδιωτικών Ανώτατων Σχολών θα πιέζει, επίσης, για να λειτουργήσουν και τα δημόσια Πανεπιστήμια με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια για να αντιμετωπίσουν τον περίφημο «ανταγωνισμό», να βρίσκουν χορηγούς για την έρευνά τους κ.λπ.

Το εκπαιδευτικό κίνημα της χώρας μας αγωνίζεται για ένα δημόσιο πανεπιστήμιο, που:

- **προάγει την επιστημονική γνώση και υπηρετεί με διαφάνεια την επιστημονική έρευνα στο χώρο της κοινωνίας, του πολιτισμού, της φύσης και του περιβάλλοντος, με διαρκή επίγνωση της κοινωνικής του ευθύνης·**
- **συνδέει τη δημιουργική του δραστηριότητα με τα προβλήματα ανάπτυξης, παιδείας, υγείας, πολιτισμού και περιβάλλοντος, στην κατεύθυνση μιας πολυδιάστατης ανάπτυξης της κοινωνίας·**
- **διαμορφώνει το επιστημονικό δυναμικό που θα στελεχώσει όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας και της παραγωγής, με βαθιά συνείδηση του κοινωνικού του ρόλου·**
- **αποτελεί, τέλος, την '*κριτική συνείδηση*' της κοινωνίας απέναντι σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης, προνομίων, κοινωνικής αδικίας και σκοταδισμού.**

Κύριοι και Κύριες Βουλευτές,

Σας καλούμε να υπερασπίσετε τη Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση και να μη ψηφίσετε την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Σας καλούμε να εναντιωθείτε στην πολιτική απαξίωσης των δημόσιων Πανεπιστημίων και παράδοσής τους στις δυνάμεις της αγοράς.

Σας καλούμε να αποφασίσετε τη στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης με την αναγκαία κρατική χρηματοδότηση.

Το άρθρο 103 και την κάλυψη οργανικών θέσεων με υπαλλήλους Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου χρόνου.

Κύριοι και Κύριες Βουλευτές,

Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 103 του Συντάγματος αφορά ένα πολύ σοβαρό ζήτημα για τις εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο τομέα, αφού με το πρόσχημα της μη δυνατότητας κατάληψης διευθυντικών θέσεων καθώς και θέσεων στελεχών από τους ήδη υπηρετούντες υπάλληλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προωθείται η τροποποίηση του άρθρου 103 ούτως ώστε να επιτρέπεται γενικώς και χωρίς ιδιαίτερους περιορισμούς (μετά από ψήφιση σχετικού νόμου) η κάλυψη οργανικών

θέσεων με υπαλλήλους με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, ρύθμιση που αν υλοποιηθεί θα έχει αρνητικές συνέπειες και για τους εργαζόμενους και για τη λειτουργία του Δημόσιου Τομέα.

Με την προωθούμενη τροποποίηση**:**

- Ανατρέπονται πλήρως οι εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο με τελικό στόχο το συντριπτικό περιορισμό μόνιμης και σταθερής εργασίας στο στενό δημόσιο τομέα.
- Διασπάται η συλλογικότητα της εργασίας, αφού στο ίδιο αντικείμενο θα εργάζονται υπάλληλοι διαφορετικών ταχυτήτων.
- Ενισχύονται οι πελατειακές σχέσεις και ο κομματισμός στο δημόσιο, αφού οι υπάλληλοι και τα στελέχη του θα εξαρτώνται πλήρως από τις διαθέσεις της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας και τις αξιώσεις των «ημετέρων». Γνωρίζοντας μάλιστα τη σημερινή κατάσταση στο Δημόσιο, όπου, όταν αλλάζουν οι Κυβερνήσεις, ακόμα και οι υπουργοί, αλλάζει η Διοικητική ιεραρχία, γίνεται αντιληπτό ότι θα κυριαρχήσουν πλήρως ο κομματισμός, η διαπλοκή και τα διάφορα συμφέροντα.
- Εντείνονται οι ιδιωτικοποιήσεις και υποβαθμίζονται οι υπηρεσίες με συνέπειες για όλους τους Έλληνες πολίτες.
- Ανατρέπεται πλήρως η διοικητική ιεραρχία αφού είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα προσλαμβάνονται ως στελέχη όσοι θα εξυπηρετούν συγκεκριμένα ιδιωτικά συμφέροντα, για την κάλυψη θέσεων ευθύνης.
- Ανατρέπονται σε μεγάλο βαθμό τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, αφού οι εργαζόμενοι με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου έχουν διαφορετικό καθεστώς και αλλάζει δραματικά η σχέση εν ενεργεία – συνταξιούχων για τα Ταμεία των μονίμων.

Απαιτούμε, με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις μας να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 103 του Συντάγματος της χώρας μας.

Για το άρθρο 24 του Συντάγματος

Το άρθρο 24 αποτέλεσε αντικείμενο αναθεώρησης και το έτος 2001 με σκοπό την αντιμετώπιση (όπως αναφέρει το κείμενο της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας) των αδιεξόδων στα οποία οδήγησε ο απόλυτος χαρακτήρας της Προϊσχύουσας ρύθμισης για την προστασία των δασών. Με την προτεινόμενη ρύθμιση περιορίζεται ακόμα περισσότερο η προστασία τους αφού προβλέπεται η υπαγωγή των δασικών εκτάσεων στις περιπτώσεις χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού της χώρας, ώστε να επιτρέπεται η μεταβολή του προορισμού τους . Η πρόταση αναφέρει ότι σύμφωνα με την αρχή της «αειφορίας» ή της « βιώσιμης ανάπτυξης» επιβάλλεται παράλληλα με την διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος και η λήψη μέτρων για την αναγκαία οικονομική ανάπτυξη !!!.

Η τροποποίηση του άρθρου 24 θα ανοίξει το δρόμο για την οριστική αξιοποίηση 50 εκατομμυρίων περίπου στρεμμάτων δασικής γης, τα οποία θα παραδοθούν στην άγρια εκμετάλλευση των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων.

Απαιτούμε συνεπώς να μην τροποποιηθεί το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Για το άρθρο 100 του Συντάγματος.

Η αναθεώρηση του άρθρου 100, οδηγεί σε περιορισμό των κοινωνικών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών, που πλήττονται τόσο με την ίδρυση του «Συνταγματικού Δικαστηρίου» ως υπερδικαστηρίου, όσο και με την ενσωμάτωση στο

εσωτερικό δίκαιο αντεργατικών κοινοτικών οδηγιών (σχετική η ερμηνευτική δήλωση του **άρθρου 28**).

Συνεπώς , εκφράζουμε την αντίθεσή μας στην αναθεώρηση του άρθρου 100 του Συντάγματος της χώρας μας.

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Πρόεδρος

Δ. Γεώργας

Ο Γ. Γραμματέας

Γρ. Καλομοίρης